

فراتر از خبر

شش تیم در مرحله یک چهارم نهایی؛ چرا اروپا بر جام جهانی فوتبال سلطه دارد؟

راديو فردا

کمتر از یک دقیقه پیش



حضور گسترده طرفداران تیم ملی فوتبال فرانسه در ورزشگاه بوستون در بازی با تیم ملی مراکش

تیم‌های اروپایی تنها دو بار خارج از قاره خود قهرمان جام جهانی شده‌اند: اسپانیا در سال ۲۰۱۰ در آفریقای جنوبی و آلمان چهار سال بعد در برزیل. اما حالا دوباره سلطه پیدا کرده‌اند؛ با حضور شش تیم در یک چهارم نهایی و حداقل سه تیم در نیمه‌نهایی.

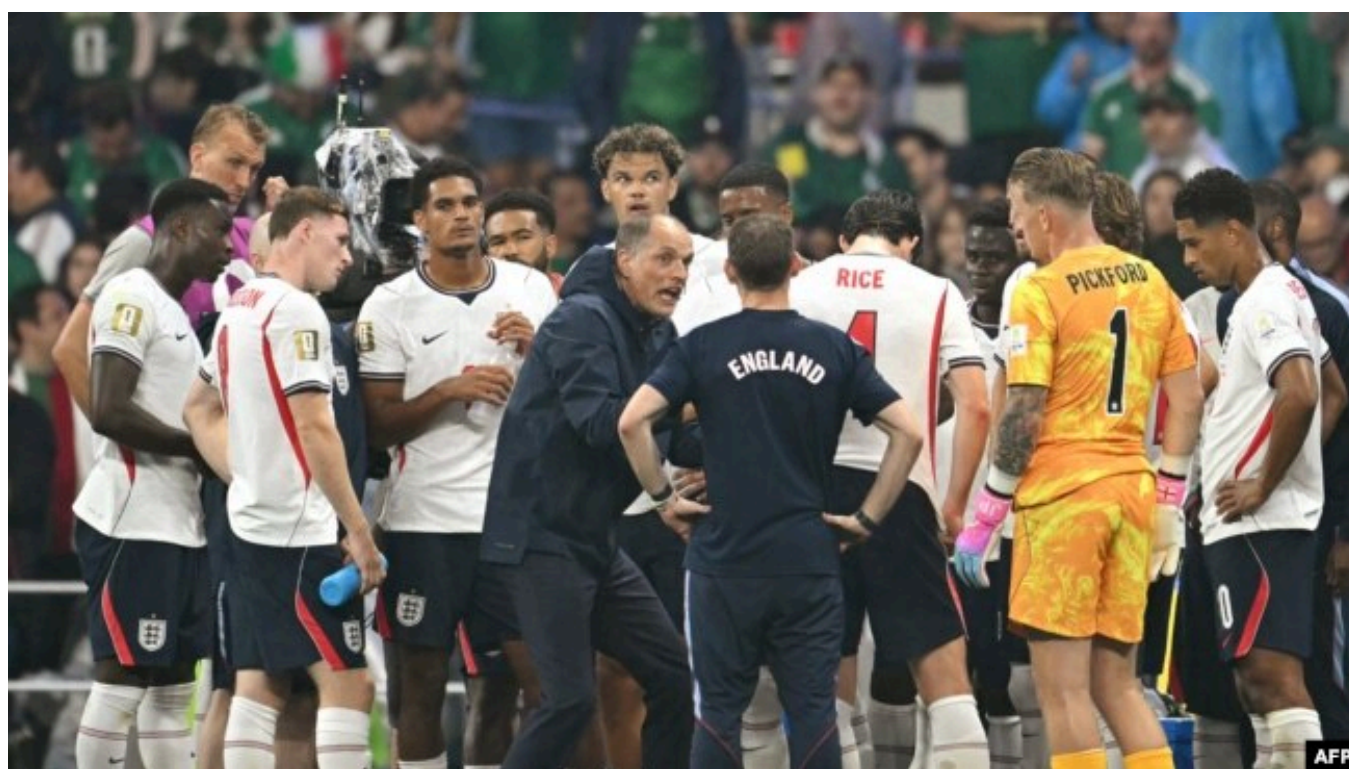
ایالات متحده رویای قهرمانی داشت، کیپورد با تساوی برابر اسپانیا شگفتی آفرید و مراکش تا یک چهارم نهایی درخشید. اما وقتی پای لحظات سرنوشت‌ساز جام جهانی در میان است، بار دیگر تیم‌های اروپایی دست بالا را دارند.

به گزارش خبرگزاری آلمان، در میان سایر کنفدراسیون‌ها، فقط آفریقا واقعاً فاصله را کم کرده است. آمریکای جنوبی درجا زده، آسیا در حال افت است و آمریکای شمالی و مرکزی، به‌ویژه آمریکا، باید نگاه واقع‌بینانه‌تری به توان خود داشته باشند.

تیم‌های آسیایی بدون تردید بزرگ‌ترین ناامیدی بودند. از میان ۹ تیم حاضر، تنها ژاپن و استرالیا به مرحله یک‌شانزدهم نهایی رسیدند و هر دو همان‌جا حذف شدند. به‌ویژه ژاپن به نظر می‌رسد پیشرفت بیشتری نداشته است.

آن‌ها در جام جهانی ۲۰۰۲ که میزبان بودند، برای نخستین بار به مرحله حذفی رسیدند، اما هنوز نتوانسته‌اند در این مرحله پیروزی کسب کنند. قرعه سخت مقابل برزیل شاید بدشانسی بود، اما ژاپن پیش افتاد و سپس با احتیاط بازی کرد و در نهایت ۲-۱ شکست خورد.

در سطح باشگاهی، پیشرفت‌ها قابل‌توجه بوده و بسیاری از بازیکنان ژاپنی در تیم‌های بزرگ از یوندرس لیگا تا لیگ برتر نقش کلیدی دارند. همین موضوع باعث می‌شود ناکامی تیم ملی در تبدیل این توان به موفقیت در سطح جهانی، به‌ویژه پس از بردهای دوستانه مقابل برزیل و انگلیس، عجیب‌تر به نظر برسد.



توماس توخل توانسته است تیم پرستاره اما ناکام انگلیس را به یک مدعی واقعی قهرمانی تبدیل کند

آفریقا

۹ تیم از ۱۰ تیم آفریقایی از مرحله گروهی صعود کردند. هوگو بروس، سرمربی تیم ملی فوتبال آفریقای جنوبی، گفت قهرمانی یک تیم آفریقایی فقط بستگی به زمان دارد. با این حال، تنها مصر و مراکش به یک‌هشتم نهایی رسیدند و مراکش نیز در یک‌چهارم نهایی مقابل فرانسه حذف شد.

این مسئله این پرسش را پیش می‌کشد که چرا تیم‌های آفریقایی نتوانستند روند خوب مرحله گروهی را در مراحل حذفی ادامه دهند. پاسخ روشنی وجود ندارد، اما یک نکته برجسته است: حذف‌های دیرهنگام.

کیپورد (مقابل آرژانتین) و سنگال (مقابل بلژیک) در وقت‌های اضافه باختند. آفریقای جنوبی (مقابل کانادا) و مصر (مقابل آرژانتین) در وقت‌های تلف‌شده گل خوردند و کنگو (مقابل انگلیس) و ساحل عاج (مقابل نروژ) کمتر از پنج دقیقه مانده به پایان بازی حذف شدند.

مراکش تنها تیمی بود که به نظر می‌رسید توان رفتن به مراحل بالاتر را دارد. آن‌ها چهار سال پیش به نیمه‌نهایی رسیدند اما به فرانسه باختند و این بار هم دوباره مغلوب شدند.

با این حال، پیوند مراکش با اروپا بسیار قوی است: ۱۸ نفر از ۲۶ بازیکن این تیم در اروپا متولد شده‌اند. سرمربی آن‌ها، محمد وهبی، نیز بیشتر عمر خود را در بروکسل گذرانده است. در تیم‌های کنگو، الجزایر، کیپ‌ورد و تونس نیز دست‌کم نیمی از بازیکنان در اروپا به دنیا آمده‌اند.



هواداران تیم ملی فوتبال مراکش

آمریکای جنوبی

مدافع عنوان قهرمانی، آرژانتین، هنوز با کمی شانس در رقابت‌ها حضور دارد، اما سایر تیم‌ها ناامیدکننده بودند و حذف شدند.

برزیل برای نخستین بار از سال ۱۹۹۰ در یک‌هشتم نهایی حذف شد و کار کارلو آنچلوتی هنوز نتیجه نداده است. پاراگوئه احتمالاً بیشتر به خاطر بازی خشن مقابل فرانسه به یاد خواهد ماند تا پیروزی در ضربات پنالتی مقابل آلمان.

کلمبیا در ضربات پنالتی مقابل سوئیس حذف شد، اکوادور مقابل مکزیک کم آورد و اروگوئه تحت هدایت مارسلو بیلسا کاملاً کم‌فروغ ظاهر شد.

آمریکای شمالی و مرکزی

از میان سه میزبان، تنها کانادا فراتر از انتظار ظاهر شد و به یک‌هشتم نهایی رسید. این احتمالاً هدفی واقع‌بینانه برای آمریکا هم بود، اما این تیم پس از دو برد ابتدایی خیلی زود رویای قهرمانی را در سر پروراند.

زلاتان ابراهیموویچ، تحلیلگر تلویزیونی، با اظهاراتش به این هیجان دامن زد و بارها گفت آمریکا می‌تواند قهرمان جهان شود. اما در نهایت، بلژیک در یک‌هشتم نهایی این تیم و هوادارانش را به دنیای واقعی پرتاب کرد.

مکزیک تورنمنت خوبی داشت و احتمالاً مقابل هر تیم انگلیسی دیگری می‌توانست به یک‌چهارم نهایی برسد، اما مقابل تیم قدرتمند توماس توخل (انگلیس) حذف شد. حذف آن‌ها جای شرمساری ندارد. سه تیم دیگر (هائیتی، پاناما و کوراسائو) همگی در قعر گروه‌های خود قرار گرفتند.



جشن هواداران تیم ملی فوتبال فرانسه در خیابان شانزلیزه پاریس پس از پیروزی این کشور بر مراکش

اروپا

دست‌کم سه تیم از چهار تیم نیمه‌نهایی از اروپا خواهند بود. از ۱۶ تیم اروپایی، ۱۳ تیم از مرحله گروهی صعود کردند.

گرچه تیم قدرتمندی مانند ایتالیا اصلاً به این رقابت‌ها راه نیافت، در عوض، مدعیان جدیدی مانند نروژ و سوئیس با نسل‌های طلایی ظهور کرده‌اند. توخل توانسته تیم پرستاره اما ناکام انگلیس را به یک مدعی واقعی قهرمانی تبدیل کند.

در همین حال، فرانسه و اسپانیا آن‌قدر درخشان ظاهر شده‌اند که احتمال رویارویی زودهنگام‌شان در نیمه‌نهایی کمی ناعادلانه به نظر می‌رسد.

اقیانوسیه

اقیانوسیه برای نخستین بار به لطف افزایش تعداد تیم‌ها سهمیه مستقیم داشت، اما نیوزیلند با تنها یک امتیاز و دریافت ۱۰ گل، در قعر گروه خود قرار گرفت.

این مطلب بخشی از:

فراتر از خبر

بایگانی

ورزش